

man sige, forsøg på det, som ministeren lagde op til med en øde ø. Der skulle kriminelle asylansøgere placeres, men det kan jeg så forstå på ministeren ikke har noget på sig.

Så vil jeg da sige til ministeren, at jeg meget gerne vil bede om en redegørelse for, hvordan det egentlig forholder sig med overvågning, hvilken forholdsordre politiet egentlig har deroppe, hvad de kan foretage sig i forhold til det.

Og jeg vil godt rettes, hvis jeg fuldstændig har taget fejl. Jeg forstår ikke en brik af det hele, hvis ikke netop Center Sandholm var et sted, hvor man anbragte kriminelle asylsøgere, men det var i hvert fald ikke det, ministerens besvarelse gik på.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror lige, jeg må bede medlemmerne være en anelse mere dæmpede i deres uopmærksomhed. Hr. Helge Bo Jensen.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Ministeren siger, at vi bruger ventetiden som sovepude for ikke at interessere os for den kriminalitet, der faktisk er tale om. Nu må det være tilladt selv for en minister at være fraværende et kort øjeblik, så derfor vil jeg lige gentage, hvad jeg faktisk sagde i starten af min ordførertale, nemlig at det er vigtigt, at der gøres noget effektivt, når der begås kriminalitet, også blandt asylsøgere. Det var noget af det, jeg startede med.

Jeg sagde heller ikke noget om, at ventetiden nødvendigvis skulle nedbringes drastisk. Vi beklagede os blot over, at ventetiden faktisk var øget drastisk over det sidste års tid. Hvis ventetiden ikke kan nedbringes, så var det måske værd at kigge på at give de her asylansøgere nogle andre muligheder for at få noget meningsfyldt at tage sig til i ventetiden, nemlig uddannelse, sprogundervisning, arbejde til dem, der kan få det, osv.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Uopmærksomheden er åbenbart så omfattende, at man ikke engang hører, at der bliver bedt om lidt mere ro. Ordføreren for forespørgerne, hr. John Vinther.

John Vinther (KF):

Jeg vil godt takke for debatten, og jeg vil takke de ordførere, der i hvert fald delvis tilsluttede sig de elementer, der indgår i det forslag til ved-

tagelse, som Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremsat.

Jeg synes, vi i dag har fået afsløret, at en række partier med fine og flotte ord signalerer, at selvfølgelig skal vi sætte hårdt ind over for kriminelle, der forklædt som asylsøgere kommer her til landet for at udnytte den danske udlændingelovgivning. Så langt rækker enigheden. Men når det kommer til konkret handling, så kommer reflekshandlingen, nemlig papskiltet med ordet »retssikkerhed«, straks op fra skuffen, og så kan man naturligvis ingenting foretage sig.

Det Konservative Folkeparti sætter også retssikkerhed meget højt, men jeg har svært ved at se, at en lynbehandling kombineret med, at Dansk Flygtningehjælp udgår af behandlingen af disse meget specielle sager, på nogen måde skulle true de asylsøgendes retssikkerhed. Der er stadig tale om et toinstansprincip, og Flygtningenævnet er stadig en domstolslignende instans. Den eneste forskel er, at Dansk Flygtningehjælp med det formål at smidiggøre og effektivisere behandlingen ikke sidder med ved bordet. Men nævnet skal jo altså stadig som en domstolslignende instans også behandle og bedømme sagerne på domstolslignende vilkår. Jeg har derfor meget svært ved at se, at det skulle udgøre det store forfærdelige angreb på retssikkerheden.

En anden del af problemet er så uanset behandlingsmåden og sagsbehandlingstiden, hvad vi så gør ved disse kriminelle asylsøgere, mens sagsbehandlingen pågår. Vi er stadig af den opfattelse, at indenrigsministerens idé om en øde ø var den rigtige. Vi er kede af, at indenrigsministeren af Det Radikale Venstre, sådan opfatter vi det, blev tvunget til efterfølgende at udpege Sandholmlejren som sin øde ø.

For det første kræver løsningen med Sandholmlejren en betragtelig politiindsats, hvis det skal hjælpe noget. Havde man valgt Middelgrunden ud for København, ja, så ville det have medført, at man ikke i nær den samme grad havde belastet politiets ressourcer.

Jeg sagde tidligere, at Det Konservative Folkeparti fortsat ville heppe på indenrigsministeren i kampen om at overtale Det Radikale Venstre til den rigtige løsning. Jeg sagde også, at jeg aldrig havde vundet noget i spil, og at jeg også denne gang var bange for at have satset på den forkerte hest. Efter debatten i dag må det stå klart for alle, at indenrigsministeren tabte kampen. Det er trist, for den løsning, indenrigsministeren var